

A stylized wireframe globe is centered on the page, rendered in a light gray color. A microphone on a stand is positioned in the center of the globe, with the microphone head pointing towards the top right. The globe's grid lines are visible, and the microphone stand has three legs. The text "Styl učení" is overlaid on the globe.

Styl učení

Styl učení

- ◆ Postupy při učení, které jedinec v daném období preferuje pro jedince charakteristické.
- ◆ Vrozený základ, rozvoj během života.
- ◆ V závislosti na povaze učiva volíme specifické postupy.
- ◆ Metoda učení – konkrétní techniky, postupy, organizace podmínek...
- ◆ Kognitivní styl - charakteristický způsob, jímž lidé vnímají a zapamatovávají si informace, myslí, řeší problémy, rozhodují se. Jak organizují a řídí své zpracovávání informací.

Struktura stylu učení

www.ippp.cz/spp/download/studijni-materialy/styly-uceni-zaku-a-studentu.pdf

◆ Model „cibule“

1. Bazální charakteristiky osobnosti

- ◆ Vrozený základ, kognitivní styl, stabilní

2. Tendence ve způsobu zpracování informací

- ◆ Způsoby zpracování informací – vychází z kognitivního stylu, částečně ovlivnitelná

3. Sociální interakce žáka

- ◆ Sociální, motivační, emocionální projevy – je více ovlivnitelná

4. Učební preference, výuková motivace

- ◆ Vrchní vrstva – výukové postupy, metody, formy – je ovlivnitelná

Některé přístupy k typologii kognitivních a učebních stylů

- ◆ Keller (1993): zrakový, sluchový, praktický
- ◆ Kolb (1990): aplikovatelný u studentů SŠ, VŠ
 - **Imaginativní** (divergující, angažující se; Proč?) – hledá osobní význam; diskuse, sdílení, zkušenost, pozorování
 - **Analytický** (asimilační; Co?) - informuje se, chce fakta, promýšlet, abstraktní myšlení, reflektivní pozorování
 - **Praktický** (konvergující, logický; Jak?) – jak věci fungují, pojmové myšlení, aktivní experimentování;
 - **Dynamický** (experimentující, akomodační; Co když?) – chce na to přijít sám, rozmanitost ve výuce, metoda pokusu a omylu; intuitivní řešení problémů
- ◆ Vester (1997)- kriteriá: Způsob a prezentace látky; vztah k učivu; vstupní kanály; vyučující; učební atmosféra; kontrola naučeného

Gardnerova teorie mnohočetných inteligencí

1. Logicko-matematická
2. Jazyková (lingvistická)
3. Prostorová (zraková)
4. Tělesně pohybová (kinestetická)
5. Hudební
6. Interpersonální („sociální“)
7. Intrapersonální (metakognitivní)

Typologie studentů podle přístupu k učení

- ◆ Povrchní přístup
 - Cílem je získání diplomu, formální splnění požadavků, reprodukuje bez porozumění
- ◆ Hlubkový přístup
 - Má zájem o poznání, učivo, porozumění
 - Cílem je ovládnutí oboru a příprava na profesi
- ◆ Utilitární přístup
 - Cílem je být úspěšný, vyniknout za každou cenu, udělat zkoušku, přizpůsobuje se situaci

Podpora hloubkového přístupu

- ◆ Samostudium (úmluva mezi učitelem a studentem)
- ◆ Skupinová práce (příznivá atmosféra, zodpovědnost)
- ◆ Výukové metody založené na řešení problémů
- ◆ Explicitní sebereflexe studentů
- ◆ Samostatná skupinová práce mimo školu
- ◆ Aktivní učení ve vztahu k profesi (na SŠ a VŠ simulace konkrétních profesních situací, praxe)
- ◆ Rozvoj učebních dovedností (konspekty, anotace, závěrečné práce ...)
- ◆ Studentské projekty (seminární aj. věd. práce)

Pravidla efektivního učení

- ◆ strukturace nových informací, poznatků
- ◆ snaha o pochopení vzájemných vztahů mezi jevy
- ◆ důsledné uvědomělé propojení nového učiva s dříve získanými poznatky,
- ◆ vysvětlení, ujasnění pojmů na konkrétních příkladech,
- ◆ vědomá kontrola činnosti a jejích výsledků,
- ◆ výběr a zapsání hlavních myšlenek a jejich uspořádání, eventuálně vypracování schémat,
- ◆ aktivní způsoby opakování (praktická aplikace poznatků, ústní či písemné sdělení),
- ◆ rozmanitost forem procvičování a opakování
- ◆ vhodné časové rozvržení opakování
- ◆ respektování individuální výkonové křivky.